

Sygn. akt II K 718/15

1 Ds 1037/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Dorożyński

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Kot

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oleśnie Krzysztofa Grajcara

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2016 sprawy:

J. C. c. F. i T. z domu L. ur. (...) w O.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 12 grudnia 2015 roku w miejscowości O. ul. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,42 mg/l, II badanie 0,39 mg/l), działając umyślnie prowadziła w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny – O. (...) nr rej. (...),

- to jest o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk;

I. oskarżoną **J. C.** uznaje za winną dokonania czynu opisanego w części wstępnej wyroku, który to czyn stanowi przestępstwo z art. 178a § 1 kk i za to z mocy art. 178a § 1 kk w związku z art. 33 § 1 i 3 kk skazuje ją na karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej **J. C.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, objętych kategorią B prawa jazdy, na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonej **J. C.** na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.12.2015r. do daty prawomocności wyroku;

IV. na podstawie art. 43a §2 kk orzeka od oskarżonej **J. C.** świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej **J. C.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża ją wydatkami w kwocie 110 (sto dziesięć) złotych poniesionymi w toku postępowania przez Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 718/15

UZASADNIENIE

Zwięzłe wskazanie udowodnionych faktów oraz dowodów, na których się oparto:

W dniu 12 grudnia 2015 roku około godziny 12 J. C. kierowała samochodem O. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. Jechała z miejsca swego zamieszkania w O. przy ulicy (...) do pracy w miejscowości J.. Najpierw jechała ulicą (...) a potem ulicą (...). Tam została zatrzymana do kontroli drogowej przez patrol policyjny. Była od niej

wyczuwalna silna woń alkoholu. Badanie urządzeniem alco-sensor o godzinie 12:03 dało wynik 0,42 mg/l a o godzinie 12:18 dało wynik 0,39 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. / dowód: wyjaśnienia oskarżonej J. C. k. 10, protokół badania trzeźwości k. 2-2v, zeznania świadków S. S. k.45v-46, 38 (przeniesione ze zbioru C), E. Ł. k. 46,46v, 44 (przeniesione ze zbioru C)

J. C. utrzymuje się z prac dorywczych, z czego uzyskuje około 500 złotych miesięcznie, pozostaje w nieformalnym związku, jej partner też pracuje. W domu opiekuje się matką, która jest po udarze i wymaga pomocy innych osób. Nie była karana. / wyjaśnienia oskarżonego J. C. k. 10, dane osobowe k. 18, karta karna k. 12 akt/

Wskazanie dowodów, którym nie dano wiary:

Nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonej, że nie czuła wpływu alkoholu i dlatego kierowała pojazdem. Przeczy temu wynik badania trzeźwości o godzinie 12:03, który wynosił jeszcze 0,42 mg/l, czyli około 0,84 promila zawartości alkoholu we krwi. Jest to wyraźny odczuwalny stan nietrzeźwości. Nadto z zeznań funkcjonariuszy Policji S. S. i E. Ł. wynika, że od oskarżonej była wyczuwalna woń alkoholu. Świadek S. S. określił to natężenie woni nawet jako mocne k. 46. W stosunku do oskarżonej występowały zatem obiektywne symptomy dające jej poznać, że jest w stanie nietrzeźwości, będącym następstwem spożywanego alkoholu do godziny około 1:30 w nocy. Jej wyjaśnienia są tu zatem całkowicie gołosłowne. Zresztą oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu w toku dochodzenia, a więc tym samym wyraziła swe przekonanie o świadomości kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Dokonane ustalenia uzasadniają przypisanie oskarżonej popełnienie zarzucanego jej przestępstwa z art. 178a§ 1 kk albowiem w dniu 12 grudnia 2015 roku na drodze publicznej, ulicy (...) w ruchu lądowym kierowała samochodem osobowym, czyli pojazdem mechanicznym, będąc w stanie nietrzeźwości (0,42 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu). Działała umyślnie w zamiarze bezpośrednim, gdyż miała świadomość znajdowania się w stanie nietrzeźwości i podjęła kierunkowe działania, aby w tym stanie kierować pojazdem mechanicznym celem dojazdu do pracy w miejscowości J..

Czyn oskarżonej jest w pełni karygodny, na pewno nie zachodziły tu przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania z art. 66 § 1 kk. Oprócz bowiem niekaralności danego sprawcy warunkiem koniecznym dla zastosowania tej fakultatywnej instytucji jest to, aby wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo nieumyślne, jego warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniały przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania sprawca będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynu oskarżonej nie wskazują na to, że mamy tu do czynienia z nieznanym charakterem stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Jest to typowe zachowanie realizujące dany typ czynu zabronionego z art. 178a§ 1 kk. Poziom stężenia alkoholu w organizmie oskarżonej nie jest z pewnością bardzo wysoki, ale też nie oscyluje w granicy ustawowego progu 0,25 mg/l i wyraźnie go przekracza. Oskarżona kierowała samochodem na ruchliwej ulicy miejskiej, a miała zamiar pokonać dłuższy dystans, bo z O. do miejscowości J. w gminie G.. Stopień społecznej szkodliwości jej czynu był więc znaczny, a fakt iż kierowała samochodem w stanie nietrzeźwości był wywołany spożyciem przez nią napojów alkoholowych. Nie był więc dla niej żadnym zaskoczeniem. Nie występowało też żadne szczególne uzasadnienie do kierowania przez nią pojazdem, w postaci udzielenia komuś nagłej pomocy. Wyjazd do pracy w dniu 12 grudnia 2015 roku był jej przecież znany w czasie gdy spożywała alkohol, a zatem winna to wziąć pod uwagę. W efekcie stopień jej zawinienia w sprawie jest wysoki i nie zachodzi, żadne usprawiedliwienie dla jej zachowania. Fakt natomiast, że oskarżona opiekuje się chorą matką nie jest żadną okolicznością, która może wpływać na ocenę stopnia zawinienia lub społecznej szkodliwości jej czynu, gdyż jest to okoliczność pozostająca całkowicie poza tym czynem zabronionym. W efekcie należało za przypisane przestępstwo wymierzyć oskarżonej realną karę grzywny 60 stawek dziennych, która jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Wzięto tu pod uwagę zatem poziom przekroczenia ustawowego stanu nietrzeźwości, miejsce popełnienia czynu, fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonej. Okoliczności te uzasadniały wymierzenie grzywny w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w minimalnej kwocie 10 złotych wzięto pod uwagę fakt, że oskarżona nie ma stałej pracy zarobkowej, utrzymuje się z prac, za które otrzymuje minimalne kwoty na poziomie 500 złotych. W efekcie orzeczona grzywna stanowi realną dolegliwość dla

oskarżonej i powinna uświadomić jej naganność tego typu zachowań i niebezpieczeństwo, jakie wynika dla innych uczestników ruchu drogowego ze strony nietrzeźwych kierowców pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono oskarżonej zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, do których uprawnia prawo jazdy kategorii B, na okres 3 lat. Jest to środek karny orzekany obowiązkowo za dany typ czynu zabronionego w minimalnej wysokości 3 lat. Na poczet tego zakazu zaliczono oskarżonej okres zatrzymania jej prawa jazdy od 12 grudnia 2015 roku na zasadzie art. 63 § 4 kk.

Zgodnie z art. 43a § 2 kk za przestępstwo z art. 178a § 1kk orzeka się świadczenie pieniężne w minimalnej wysokości 5000 złotych.

Koszty procesu zasądzono na podstawie art. 627 kpk. Wysokość tych kosztów (170 zł) nie jest wysoka i pozostają one w granicach możliwości zarobkowych oskarżonej, nadto pozostaje ona też w związku konkubenckimi a jej partner również ma dochody z pracy zarobkowej. Konieczność zapłaty tych należności nie pociągnie zatem dla oskarżonej ani jej najbliższych zbyt ciężkich skutków.